

Πλεύση
Ελευθερίας

Την ίδρυση νομικού φορέα «υπεράσπισης της Δημοκρατίας και του Δημόσιου Συμφέροντος» ανακοίνωσε την Τρίτη η Ζωή Κωνσταντοπούλου, εκ μέρους της Πλεύσης Ελευθερίας και της κίνησης «Όχι στα Ναι τους» (τον οποίο προσδιορίζει ως «κινηματικό μας βραχίονα»).

Η Ζ. Κωνσταντοπούλου μίλησε για «μια ιστορικής σημασίας πρωτοβουλία, την ίδρυση νομικού φορέα για τη διεκδίκηση Δικαιοσύνης, για τέσσερις μεγάλες υποθέσεις δημοσίου συμφέροντος και συνολικά απέναντι στο Μνημόνιο, τη Διαφθορά και τη Διαπλοκή».

Πρόκειται για τις υποθέσεις των γερμανικών οφειλών, της Ζίμενς, της ΕΛΣΤΑΤ και των Μνημονίων-χρέους.

Η επικεφαλής της Πλεύσης προανήγγειλε τέσσερις μεγάλες εκδηλώσεις μέσα στον Οκτώβριο, όπου θα υπάρξουν αποκαλύψεις.

Για παράδειγμα, στην υπόθεση της ΕΛΣΤΑΤ, σημείωσε πως αποτελούν πειστήρια ενοχής τα μείλ μεταξύ Α. Γεωργίου, Γ. Παπακωνσταντίνου και Όλι Ρεν, που αποδεικνύουν συμπαιγνία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την παραποίηση των ελληνικών στατιστικών στοιχείων.

Στην υπόθεση των γερμανικών οφειλών σημείωσε πως «ο υπουργός Δικαιοσύνης Νίκος Παρασκευόπουλος δεν υπογράφει για να κατασχεθεί η περιουσία της Γερμανίας στην Ελλάδα (υπόθεση Διστόμου), αλλά έβαλε φαρδιά πλατιά την υπογραφή του για την απελευθέρωση των κατασχέσεων και πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας».

Με τη νέα εκστρατεία της, η Ζωή Κωνσταντοπούλου επιβεβαιώνει την επιμονή της στη θεσμική, νομική και δικαστική αντιμετώπιση των μεγάλων ζητημάτων, μακριά από τη δυναμική του κινήματος και του πολιτικού αγώνα των εργαζομένων. Η Δικαιοσύνη, οι θεσμοί και οι φορείς της αντιμετωπίζονται εξωιστορικά, σαν να μην είναι συστατικό στοιχείο του αστικού κράτους που, ανεξάρτητα από αντιφάσεις, τελικά συμβάλλει στη νομιμοποίηση της κυριαρχίας του κεφαλαίου, ενώ στο πλαίσιο του σύγχρονου κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού αποκτά ολοένα και πιο αντιδραστικό ρόλο.

Ο νέος φορέας είναι ανοικτός στη συμμετοχή των απλών πολιτών, είπε η Ζ. Κωνσταντοπούλου, καλώντας όμως σε κάτι ήδη φτιαγμένο...

Η Ζ. Κωνσταντοπούλου εκφράζει ανανεωμένη μια πολιτική λογική προσωποκεντρική και αρχηγική (με ολίγον από «κινηματικούς βραχίονες»), που παρά την αντιμνημονιακή ρητορεία και τις όποιες προθέσεις δεν μπορεί να είναι τελικά ανατρεπτική, γιατί δεν επικεντρώνεται στην κινητοποίηση του πραγματικού υποκειμένου της ανατροπής, ενώ δεν στοχεύει το κεφάλαιο και την ΕΕ, αλλά τη διαπλοκή και τη διαφθορά.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 11.9.2016